

Kerkbrief

van de Hervormde Gemeente Nieuwkoop

colofon

Redactie: Corrie Zoutendijk, Evert de Jong, Corry van der Kruk
 Inleveren Kopij: Corrie Zoutendijk Chrysantenstraat 121, 2431 XJ Noorden.
 E-Mail zoutendijk02@kpnmail.nl

De Kerkbrief wordt gezien als welkome aanvulling op het Kerksblad

Van de redactie	1
Pinksteren	1
Gedicht	2
De joodse wortels van Pinksteren	2
Jeugdclub de Watervogels	4
Schikking Hemelvaartsdag	4
Pinksterverhaal	5
Namen van zondagen	5
Oproep tot Vrede	6
Gedicht—Wij zijn vrij	6
Vakantieoverzicht	6

VAN DE REDACTIE

Beste lezers,
 De dagen van Pasen zijn achter ons en binnenkort is het Pinksterfeest. Dr. Piet van Midden vertelt ons wat de betekenis is van Pinksteren en wat is de oorsprong van dit woord.
 Via een andere weg werd ons het artikel **De joodse wortels van Pinksteren** gestuurd. Daar wordt ook dr. Van Midden genoemd. Dat is niet verwonderlijk, hij als emeritus predikant en oud-docent Hebreuws aan de Tilburg University, heeft een uitgebreide kennis dat hij graag deelt.
Watervogels
 Een mooi verhaal wat de Watervogels dit jaar hebben gedaan en hoe zij de afsluiting van het jaar hebben gevierd.
 Het is niet alleen een einde van het jaar, maar ook een oproep voor een nieuw begin. De huidige leiding Marjolein en Wilma stoppen en willen graag het stokje overgeven. Zij roepen op voor een nieuwe leiding en nieuwe aanmeldingen. Dus. Mocht u leiding willen zijn of uw kind willen opgeven laat het ons weten. Daardoor kan de club voor de jeugd doorgaan.

Pinksterverhaal 2x maal. De eerste is voor de ouderen, en het tweede verhaal voor kinderen. Over het vuur dat ging dansen.
 Beide verhalen gaat over de tijd voor Pinksteren waar Jezus had gezegd dat het een korte tijd zou duren voor Hij weer bij ze zou zijn. De discipelen als wezen achterlaten. Zo wordt de zondag na Hemel-

vaart “Wezenzondag” genoemd.
 Maar op Pinksteren begrepen ze: Jezus had hen niet alleen gelaten. De Heilige Geest was gekomen, als wind en vuur, om hen moed te geven en te helpen vertellen over Gods liefde.

Herdenking.

Op 4 mei zijn de gevallen herdacht. Dat deed iedere plaats op eigen wijze. Op TV kon men kijken naar herdenkingen op de Dam, Grebbergen, Madurodam en Waalsdorpervlakte. Er zijn 2 gedichten van Martinus Nijhoff die vlak na de bevrijding in 1945 zijn gepubliceerd

Examens

De examen- en tentamenperiode is aangebroken. We wensen alle leerlingen, studenten, familieleden en verzorgers veel sterkte en wijsheid toe in deze tijd.

Oproep tot Vrede

Paus Leo XIV heeft zondag in zijn paasboodschap opgeroepen tot vrede en waarschuwde wereldleiders niet onverschillig te worden over geweld. Ondanks het commentaar die hij hierop kreeg bleef hij bij zijn oproep.

Vakantie

Dit is het laatste kerkbrief voor de zomervakantie. We wensen u allemaal een goede tijd toe. Een behouden reis voor diegenen die op reis gaan, een fijne tijd voor allemaal.

Wij wensen u veel leesplezier toe.

De Redactie.

Volgende uitgave:
 september 2026
 Kopij opsturen voor 25 augustus 2026

Pinksteren

PINKSTEREN

Van gerst naar tarwe

Pinksteren is een Grieks woord. Het betekent vijftigste. Vijftigste wat? Vijftigste paasdag. Het wordt zomaar steeds ingewikkelder. Maar als je even meeleeft, valt dat reuze mee. Het Bijbelse Israël was grotendeels een agrarische samenleving. De Israëlieten leefden globaal in het noorden van de landbouw en in het zuiden van de schapenfokkerij. 't Was geen luxe. Er was zomaar geen brood op de plank.

Dat brood was in eerste instantie gerst. Maar levenslang gerst eten, gaat de meesten niet makkelijk af. Het brood waarvan we leven, is tarwe. Maar waar gerst al vroeg op het veld staat in het Midden Oosten, is tarwe laat. De boeren waren wel blij met gerst, omdat 't het eind van de winterse honger betekende, maar ze telden af, zeven weken, vijftig dagen tot de eerste tarwe kon worden geoogst. Ze telden echt letterlijk. Tot de dag van vandaag staat in elke synagoge een brandend lampje, en een kalender, waarmee je kunt tellen: ...achtenveertig, negenenveertig, vijftig. Het

is precies de periode dat Ruth aren zoekt op het veld van Boaz. En inhoudelijk: het is de tijd dat de hoop begint gloeien: God ziet naar ons om op een bijzondere manier, Hij stuurt mensen die de vervallen familie van Naomi weer een kans geven. Boaz wordt niet voor niets 'redder' genoemd.

Dat lijkt me een geweldige gedachte. Pinksteren is de vijftigste paasdag. En de eerste preek, die Petrus houdt, gaat over Pasen.

Over de weg van onze Heer, zijn lijden, dood en opstanding. Kerst begint in de nacht, Pasen valt in de vroege morgen, Pinksteren op klaarlichte dag. Maar het zijn delen van dezelfde dag.

Je gaat van de nacht naar het licht. 'Het werd avond en morgen, de eerste dag, lezen we bij de schepping. En niet: 'het werd morgen en avond'.

Lieve mensen, je bent op weg naar het Licht.

Dr. Piet van Midden

TOT DE GEVALLENEN

Gij dooden, die den dag niet meer beleeft
voor ons door uw heldhaftig bloed gekocht,
gij die verbitterd in 't verborgen vocht
en in een kamp of in een kerker bleeft,

o laat het woord, dat uw laatste ademtocht,
ontstijgend met uw ziel, gestameld heeft,
weer hooren, opdat g'ons een teken geeft
dat zelfs de dood het niet heeft overmocht.

Ziet, 't vlagdoek dat uw baar niet heeft gede-
dekt
ontplooit zich boven ons, en 't volkslied dat
u bleef onthouden zet zijn klanken in...

En wij verstaan, in de onze opgewekt,
uw stem in 't feestgedruisch van veld en stad:
'Leev' Nederland! Leve de Koningin!'

**VRJHEID
DEEL JE
MET ELKAAR**

DE JOODSE WORTELS VAN PINKSTEREN

Veel gebruiken, denkbeelden en feesten in de kerk zijn terug te voeren op het jodendom.

Piet van Midden, emeritus predikant en oud-docent Hebreëuws aan de Tilburg University, legt uit hoe het zit met Sjavoë'ot en Pinksteren. Over oogsten, de Thora en vuur.

Soms moet je in de Bijbel kunnen tellen. Neem het pinksterfeest: het woord 'pinkster' komt van het Griekse pentacosta en betekent vijftig. De vijftigste dag sinds wat? Sinds Pesach, het joodse Pasen. Van huis uit was Pinksteren een oogstfeest. Met Pesach was de eerste gerst rijp, en zeven weken later de tarwe. Daarom noemen de joden Pinksteren Sjavoë'ot, het 'wekenfeest'.

Zeven weken

Die zeven weken worden in de synagoge letterlijk geteld. Er staat een kalendertje dat de dag aangeeft: de zoveelste dag van de Omer. Deze Omertelling vinden we ook terug in het Bijbelboek Ruth. Ruth en Naomi komen op Pesach aan in Bethlehem en de volgende zeven weken van de Omer vinden we in Boaz en Ruth een verliefd stel. Met Pinksteren wordt het boekje Ruth gelezen. Maar we zijn nog niet uitgeteld, want bij een oogstfeest is het niet gebleven. De joden vierden met Pesach de uittocht uit Egypte.

Zeven weken later zijn ze aangekomen bij de berg Sinai. Daar ontvangt Mozes de Tien Geboden, de basis van alle andere geboden. Daarmee is het geloof van Israël begonnen. Volgens de joodse traditie zijn de geboden gegeven in zeventig talen, de talen van alle volkeren.

De gave van de Thora

Pinksteren werd zo het feest van de gave van de Thora. Daarom brengen velen dit feest door met het bestuderen van de Thora, ook 's nachts. Daar is zelfs een speciaal studieprogramma voor. Maar Pinksteren is geen zelfstandig feest: het is de vijftigste dag van Pesach, het feest van de bevrijding uit Egypte. Daarom is dat kalendertje van de Omertelling zo gek nog niet.

In het Nieuwe Testament gaat het in het Bijbelboek Handelingen over een bijzonder pinksterfeest. De leerlingen van Jezus zijn samengekomen in een synagoge ('huis van samenkomst') in Jeruzalem. Het is de plek waar ze moeten wachten 'op wat de Vader heeft beloofd' (Handelingen 1:4). Het geluid van een windvlaag klinkt, vuur verspreidt zich over de aanwezigen, de Geest van God komt over de leerlingen. De andere aanwezigen verbazen zich: zij kunnen in hun eigen taal horen wat er gezegd wordt.

Voor iedereen verstaanbaar

Lucas, de schrijver van Handelingen, somt op hoeveel nationaliteiten er wel niet aanwezig zijn: het hele Romeinse Rijk, de hele wereld! Zoals de Thora volgens de traditie gegeven is in zeventig talen, zo wordt in Handelingen 2 het evangelie van Pasen voor iedereen verstaanbaar. En zoals op de berg Sinai God verschijnt in vuur, zo danst het vuur op de hoofden van de aanwezigen in Jeruzalem. Zoals de gave van de Thora het bestaan van Israël mogelijk maakte, zo kan de christelijke kerk terugvallen op Pinksteren, op de Geest van God en natuurlijk op Pasen. Daarmee is het immers allemaal begonnen.

JEUGDCLUB DE WATERVOGELS

Jeugdclub de Watervogels

Het seizoen van club de Watervogels zit er alweer op. We hebben een hele leuke afsluitende middag gehad bij Peter en Wilma Stigter op het erf. We zijn gestart met cakejes

versieren daarna deden we een speurtocht met vragen uit de Bijbel, dat was nog best moeilijk.

Vooral de vraag: Welk wonder uit de bijbel was waar.

Een ezel die kon praten

Een vis die kon vliegen

Of een koe die wijn gaf i.p.v.

melk

Weet u dit antwoord?

Met alle letters moesten de kinderen een woord maken, na wat hints kwamen ze er achter de oplossing: tabernakel. Toen stond er op de planning om pictonary te doen, iemand tekende wat er op 't briefje stond en de rest raadde het woord dat was erg leuk en ging best goed. Van dit alles hadden we best wel trek gekregen en zijn we de tafel gaan dekken, het deeg gaan draaien, beleg gaan snijden voor de Pizzarette. Je maakt dan zelf je pizza. Zelf kiezen wat je erop doet, natuurlijk lekker veel en het smaakte erg goed! Na het eten deden we het M&M spel met een rietje de M&M's naar het andere bordje brengen

pf dat was best lastig, wel heel leuk. Als afsluiting nog een lekker ijsje en toen was het alweer tijd om naar huis te gaan.

Dit was ook waarschijnlijk de laatste keer Watervogels. Wilma en ik gaan stoppen als leiding. Ook zijn er te weinig kinderen de afgelopen jaren aangesloten, wat heel jammer is want in mijn herinneringen was er in mijn tijd ook Watervogels met een grote

bus naar het kamp, met zijn allen op een slaapzaal in stapelbedden. Een weekend vol feest en weinig slaap, als ik niet schor thuis kwam was het niet leuk geweest.

Ben uiteindelijk zelf leiding geworden bij

de Watervogels, ik weet niet zo goed meer hoelang geleden dat was maar zou zomaar tegen de 20 jaar zijn. Toen hadden we ook grote groepen, gingen we ook met de bus en was ook altijd een feest. Wilma heeft 7 jaar leiding gegeven. Maar na corona kwamen er minder aanmeldingen en ook stopte andere leiding. Wilma en ik deden het na die tijd samen.

We hadden nog wel kamp, dit was 1 nachtje op de camping in Korteraar in de tent, ook heel leuk en zelfs een keer geslapen in de kerk omdat het heel slecht weer was, wie kan dat nou zeggen: ik heb geslapen in de kerk! Vorig jaar hebben we in de schuur van Peter en Wilma kamp gehouden, met slapen in een grote tent. Ook super leuk.

Wij willen alle Kinderen bedanken voor alle super gezellige jaren, we hebben het met heel veel plezier gedaan. Het zou mooi zijn als de Watervogels door kan gaan voor komende jaren maar daar is nieuwe leiding en nieuwe aanmelding van kinderen voor nodig. Mocht u leiding willen zijn of uw kind willen opgeven laat het ons weten. Daardoor kan de club voor de jeugd doorgaan.

Groetjes Wilma en Marjolein

SCHIKKING HEMELVAARTSDAG

Tijdens en in de aanloop naar belangrijke momenten in het kerkelijk jaar zijn in onze kerken altijd liturgische schikkingen te zien. Die symboliseren de periode of het moment waar we als gemeente naartoe leven, of het thema dat in de erediensten en verkondigingen centraal staat. Ook voor de dienst op Hemelvaartsdag (donderdag 14 mei) is weer een schikking gemaakt.

Schikking Hemelvaartsdag

De uitleg bij de schikking van Hemelvaartsdag:

In de schikking zien we Jezus die opgaat naar de hemel.

Het gipskruid verbeeldt de wolk. Verder zien wij de vier windstreken, met de lisianthus als de discipelen.

Zij kregen de opdracht mee: ga uit naar alle windstreken en vertel de blijde boodschap.

Joh 14:18. Ik laat jullie niet als wezen achter, ik kom bij jullie terug.

EEN KORTE TIJD

Niet als wezen

Zondag na Hemelvaart staat bekend als "het weeskind". En terecht. Want zo voelden de leerlingen zich toen ze verbijsterd naar de hemel staarden en zagen hoe een wolk scheiding maakte tussen hen en hun Meester. Ze beseften, dat ze, als het ware beroofd van een vader, voortaan als wezen door het leven hun weg moesten zoeken. Die bijzondere gemeenschap met hun Meester, waarin ze dagelijks zijn woorden hoorden en zijn wondertekenen zagen, was nu voorbij. Verleden tijd. Alleen een herinnering daaraan bleef over. En wij, wij moeten het zelfs nog zonder zo'n herinnering doen! Wat zouden we er niet voor over hebben als we, al was het maar voor één dag, de stem van Jezus zelf mochten horen en één van zijn wondertekenen mochten ervaren. Zo, dat we konden zeggen: "Ik heb het zelf uit zijn mond gehoord en heb het met mijn eigen ogen gezien! Wat een steun zou dat zijn voor ons geloof!

Een korte tijd

Jezus voelt aan dat zijn leerlingen en ook wij zo denken. Daarom zegt Hij op de avond voor zijn lijden en sterven als afscheidswoord: "Ik laat jullie niet als wezen achter". Dat klinkt heel geruststellend. Maar wat moeten we ons daarbij voorstellen? Even later zegt Hij: Nog een korte tijd en je ziet mij niet meer. En weer een korte tijd en je zult mij zien". Dat klinkt nog raadselachtiger. Maar in die ene korte spreuk vat Jezus het geheim samen van heel het mensenleven tot aan de voleinding der wereld. Want met "een korte tijd" bedoelt Jezus: Nog maar één dag en je ziet me niet meer. Want morgen, vrijdag, word ik gekruisigd, ga ik sterven en word ik begraven. Dan viert de wereld, de mensen die mij haten, feest. Dan denken ze dat ze voor goed van mij af zijn en dat ze rustig hun eigen gang kunnen gaan. Maar jullie zullen diep bedroefd zijn als mensen die het liefste wat ze bezaten verloren hebben. Maar jullie droefheid zal veranderen in blijdschap. Want nog maar een korte tijd, nog maar drie dagen, en ge zult me zien op de Paasmorgen als de Opgestane, de Levende.

Maar ook na Pasen blijft gelden: Nog een korte tijd, nog maar veertig dagen, en ge zult me niet meer zien. Na Pasen blijft Jezus nog maar een korte tijd op aarde. Op de 40e dag na Pasen keert Hij terug naar de Vader in de hemel en zien de leerlingen Hem niet meer. En weer is er droefheid en een gevoel van verlatenheid. Maar ook dan blijft gelden: Nog een korte tijd, nog maar 10 dagen, dan wordt het Pinksteren. En dan zult ge Mij zien.

Maar dat laatste klopt toch niet!. Op de Pinksterdag komt Jezus toch niet terug op aarde. Hij is in de hemel en blijft onzichtbaar. Hoe kan Jezus dan zeggen, dat ze Hem op de Pinksterdag zullen zien? Wel: Zien en zien is twee. We kunnen oppervlakkig zien. Zien hoe iemand er uitziet. Zien wat iemand doet. Zo zagen velen Jezus als een gewone rabbi uit Nazaret. Sommigen zagen Hem als een leermeester die boven de middelmaat uitstak om de bijzondere dingen die Hij zei en deed. Maar toch niet meer dan "een" rabbi. De leerlingen zagen veel meer in Jezus. Petrus zei zelfs tot zijn Meester: U bent de Messias. En dat was precies een schot in de roos. Maar wat dat Messias - zijn van Jezus nu precies inhield, dat zag hij op dat moment nog niet zo scherp. Dat gebeurde pas op de eerste Pinksterdag. Toen, door de verlichting met de Heilige

Geest, vielen alle sluiers weg en zag Petrus zijn Meester zoals hij Hem in al die jaren van leerling zijn nog nooit gezien had. De Heilige Geest schept afstand. Door die afstand kan Petrus de hele levensweg van Jezus overzien. Door die afstand krijgt hij inzicht in de diepe betekenis van het woord van de Opgestane: "Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde". Door het geloof in Jezus weet hij zich betrokken bij en opgenomen in die weg van kruis en opstanding. Geloven zou je daarom kunnen omschrijven als "zien op afstand door de Geest".

Maar ook voor de tijd tussen Pinkster en wederkomst blijft gelden: Nog een korte tijd en ge zult mij niet meer zien; een weer een korte tijd en ge zult mij zien". Want ook die leventijd is gestempeld door het kruis en de opstanding van Christus. Telkens zijn er tijden, waarin op aarde onrecht heerst, haat de overhand heeft en de leugen triomfeert. Van Jezus en van zijn koninkrijk van liefde en barmhartigheid is dan geen spoor te bekennen. Heel de tijd is gestempeld door kruis en lijden en het eind ervan is niet in zicht. Maar Jezus zegt: Het is een korte tijd, ook al lijkt het of het een eeuw duurt. Want Hij komt, verrassend, soms als we denken dat het te laat is. Zelfs midden in de nacht ontsteekt Hij het licht van de hoop.

Maar er zijn ook tijden waarin we Hem zien, Hem aan het werk zien in de gaven die Hij uitdeelt: De liefde en de vrede die alle verstand te boven gaat. Het geloof, dat ons de kracht geeft om op te staan tot de vreugde. Dan gaat ook het woord van Jezus in vervulling: Op die dag zult ge mij niets vragen. Immers wat valt er nog te vragen als we het wonder van de gemeenschap met Christus ervaren; als de werkelijkheid van het woord van Jezus "Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde" ten volle tot ons doordringt? Dan verdwijnen alle vragen immers als sneeuw voor de zon.

Ruimte voor het gebed.

Wat het gebed in de praktijk van het leven kan uitwerken, wordt verduidelijkt in het volgende chassidische verhaal. Jakob, een Jood uit Litouwen, zat diep in de problemen en kwam er niet uit. Hij ging bij de rabbi om raad vragen. Toen hij binnenstapte, sprak deze juist de laatste regel van zijn gebed uit: "Geprezen zijt Gij, die heel de schepping draagt door het woord van uw kracht". Jakob wachtte eerbiedig tot de rabbi tot hem het woord zou richten. Maar deze bleef een poos zwijgen. Ten slotte nam de rabbi het woord en zei: Jaren geleden kwam je vader bij me omstreeks dezelfde tijd toen ik mijn gebed afsloot met de lofprijzing die jij zo juist gehoord hebt. Je vader bleef toen even staan en ging daarna zonder iets te vragen naar huis. Maar nu merk ik, dat jij, Jakob, anders bent dan je vader. Want als een Jood tot zich laat doordringen, dat de Eeuwige heel zijn schepping draagt door het woord van zijn kracht, wat heeft hij dan nog te vragen?

Dr. C. de Jong

PINKSTERVERHAAL

Het Vuur dat Ging Dansen

Het was een gewone ochtend in Jeruzalem. De zon kroop langzaam over de daken, en in een klein huis zaten vrienden van Jezus bij elkaar. Ze fluisterden zacht, want sinds Jezus naar de hemel was gegaan, voelden ze zich een beetje alleen. Petrus keek naar de deur, alsof hij verwachtte dat Jezus elk moment weer binnen zou stappen.

Maria, die naast hem zat, kneepte in haar handen. *Wat moeten we nu doen?* dacht ze. Jezus had gezegd dat er iets bijzonders zou komen, maar ze wisten niet wat.

Plotseling begon het te waaien. Niet zomaar een briesje, maar een krachtige wind die door het hele huis gierde. De gordijnen dansten, kruiken rinkelden, en iedereen keek verbaasd om zich heen. Maar er was geen open raam.

Toen gebeurde er iets nog vreemders: boven ieders hoofd verscheen een klein vlammetje, alsof het vuur zelf was gekomen om te dansen. Het brandde niet, het deed geen pijn—het voelde warm en vol leven. Maria voelde haar hart sneller kloppen, maar niet van angst. Het was alsof er een nieuwe kracht in haar groeide.

Petrus sprong op. Woorden borrelden in hem op, woorden die hij niet eens kende. Hij liep naar buiten, en tot zijn verbazing begrepen mensen uit allerlei landen hem. Sommigen kwamen uit Egypte, anderen uit Rome, en toch hoorden ze allemaal hetzelfde: het goede nieuws over Je-

zus.

De straat vulde zich met mensen die luisterden, lachten en soms zelfs huilden. Het leek alsof de hele stad even één grote familie was.

Maria keek naar de vlam boven Petrus' hoofd en glimlachte. Ze begreep het nu: Jezus had hen niet alleen gelaten. De Heilige Geest was gekomen, als wind en vuur, om hen moed te geven en te helpen vertellen over Gods liefde. En vanaf die dag wisten ze dat het verhaal van Jezus nooit meer stil zou blijven. Het zou verder waaien, van hart tot hart, als een vuur dat blijft dansen.

NAMEN VAN ZONDAGEN VANAF PASEN TOT PINKSTEREN

Paasnacht

In deze paasnacht gedenken wij de opstanding van Jezus uit de dood. De dood is overwonnen, het leven is teruggekeerd. Wij mogen zingen en blij zijn over deze grote gebeurtenis. Als symbool van deze vreugde zal straks het paarse antependium worden verwisseld voor een wit. Wit is de feestkleur van de kerk.

Paasochtend

Jezus leeft, de dood heeft niet het laatste woord! Dat belijden en zingen we vandaag voluit. Vanaf vandaag zingen wij weer het "Ere zij God in den hoge" - ons loflied. Het antependium is wit, teken van feestvreugde. Er is een nieuwe paaskaars, als symbool van een nieuw begin.

Zondag Quasi modo geniti

De eerste zondag na Pasen, zondag Quasi modo geniti. Deze zondag wordt zo genoemd naar de tekst uit 1 Petrus 2 waarin de apostel de gemeente des Heren vergelijkt met pasgeboren kinderen (in het Latijn: quasi mode geniti). Met Pasen is het nieuwe leven begonnen; ook wij beginnen als het ware van voren af aan, als pasgeborenen. Deze zondag wordt ook wel 'Beloken Pasen' genoemd.

Vroeger gingen op de achtste dag van het feest de luiken van het altaar weer dicht - het altaar werd 'beloken'. De paasweek is voorbij, maar de witte feestkleur blijft tot Pinksteren.

Zondag Misericordia

De tweede zondag na Pasen, zondag Misericordia, de zondag van Gods goedertierenheid, Gods barmhartigheid. De naam van deze zondag is ontleend aan Psalm 33, vers 5 waar staat: "De aarde is vol van de goedertierenheid des Heren". Dat weten we sinds Pasen: God toont zijn goe-

dertierenheid aan heel de wereld.

Zondag Jubilate

De derde zondag na Pasen, zondag Jubilate. Dat betekent: "Jubelt, juicht" en is ontleend aan het eerste vers van Psalm 66: "Juicht Gode, gij ganse aarde". Sinds de dag dat Jezus is opgewekt uit de dood moet de aarde daarover jubelen.

Zondag Cantate

De vierde zondag na Pasen, zondag Cantate. Cantate betekent: "Zingt!" en komt uit Psalm 98:1, waar staat: "Zingt de Heer een nieuw lied". Sinds Pasen is alles anders, alles is nieuw, en in nieuwe liederen zingen wij Gods lof.

Zondag Rogate

De vijfde zondag na Pasen, zondag Rogate. Rogate betekent: "vraagt!". De naam is ontleend aan Johannes 16 waar Jezus de leerlingen opdraagt God te vragen. Traditioneel werd Johannes 16 op deze zondag gelezen.

Hemelvaartsdag

Het werk van Jezus op aarde is voltooid. Hij keert terug naar God die hem gezonden heeft. Het is aan ons in zijn geest en in zijn spoor verder te gaan en in de wereld Gods liefde en Gods daden te verkondigen. Wij weten: Hij is met ons, alle dagen, tot aan de voleinding der wereld.

Zondag Exaudi

De laatste zondag na Pasen, zondag Exaudi. Exaudi is Latijn voor "Hoor!" en komt hier uit Psalm 27:7, waar staat: Hoor, Heer, hoe ik roep". Jezus is teruggekeerd naar de Vader en wij zijn achtergebleven. Wij voelen ons een beetje alleen, verweesd. Daarom wordt deze zondag ook wel 'Wezen-zondag' genoemd.

Pinksteren

Vandaag, op de 50ste dag na Pasen, vieren wij het Pinksterfeest, het feest van Gods Geest en het feest van de geboorte van de kerk. Als teken van geestdrift, van het pinkstervuur, hangt er vandaag een rood antependium over de tafel.

Trinitatis

De eerste zondag na Pinksteren. Deze zondag wordt genoemd naar de Drieëenheid: zondag Trinitatis. Met deze zondag wordt de periode van de kerkelijke feesten, die

met Kerst is begonnen, afgesloten. We hebben vorige week de gave van de Geest herdacht en kennen nu Vader, Zoon en Geest. In de kracht van de drieënige God gaan wij in de wereld aan het werk. Op de kerkelijke kalender breekt de feestloze periode aan - tot de advent. Vandaag hangt er, om het feest, nog een wit antependium over de tafel. Vanaf volgende week is het kleed groen.

OPROEP TOT VREDE

Paus Leo XIV heeft zondag in zijn paasboodschap opgeroepen tot vrede en waarschuwde wereldleiders niet onverschillig te worden over geweld. Het was de eerste paasmis van de vorig jaar geïnaugureerde paus.

Paus Leo sprak vanaf het balkon van de Sint-Pietersbasiliek over de vele conflicten in de wereld, maar hij noemde geen specifieke landen en gebieden. "Laat hen die wapens hebben deze neerleggen", zei hij in het Italiaans tegen een vol Sint-Pietersplein.

"Mogen zij die de macht hebben om oorlogen te ontketenen voor vrede kiezen" vervolgt hij in het traditionele urbi et orbi. "Geen vrede die met geweld wordt opgelegd, maar vrede door dialoog. Niet vanuit de wens om anderen te domineren, maar om hen tegemoet te treden."

Paus Leo waarschuwde ook voor onverschilligheid. "We raken gewend aan het geweld, leggen ons erbij neer en raken onverschillig over de dood van duizenden mensen." Ook sprak hij van een cultuur van onverschilligheid tegenover de economische en sociale gevolgen die gewelddadige conflicten met zich meebrengen. Daarbij sprak hij ook in de woorden van zijn voorganger Franciscus. In zijn eerste jaar als paus sprak Leo over "globalisering van onverschilligheid".

GEDICHT—WIJ ZIJN VRIJ

Wij zijn vrij, roept de Nederlandsche vlag die wapperend zich boven ons ontplooit, wij zijn vrij, roept zij, en zij riep dit nooit met dieper kleuren dan op dezen dag.

Want zie, het trotsche rood heeft zich getooid met bloed, dat in den dood de vrijheid zag, 't wit blinkt van ijver zonder winstbejag, het blauw werd door beproefde trouw voltooid.

Waaï uit, herwonnen driekleur, waaï vrij uit, tezaam met den oranjewimpelzwier van Haar, de Landsvrouwe, die gehandhaafd heeft.

Een nieuwe reis vangt aan, en gij beduidt hetgeen in ons, o heilige banier, trotseerend, zuiver en gestaald herleeft.

April 1945. Gepubliceerd 5 mei 1945. Martinus

Zomervakantie	18 juli t/m 30 augustus 2026
Herfstvakantie	17 oktober t/m 25 oktober 2026
Kerstvakantie	19 december 2026 t/m 3 januari 2027